

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

XX. (XXXVI.) ÉVFOLYAM, 29 SZÁM 2025. JÚLIUS 19.

300 FORINT

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

A jövő tőlünk függ!

FOTÓ: PIXABAY.COM

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

A jövő tőlünk függ!

„Nem a hatalomért, hanem a hazáért, a magyarokért dolgozunk” – üzent Magyar Péter a kongresszusukról. A Kanizsa Aréna falait nyilván jó erőre építették, hogy ekkora hazugság hallatán sem szakadt le a mennyezet.

Magyar mindent megígért, ami csak szem-szájnak ingere. Lesz „ember- és közösségközpontú” kormányzás, az „oktatásügy mihamarabbi újjáépítése”, lesz „klíma, műtő, személyzet” az egészségügyben, lesz „energetikai korszerűsítési program”, lesz „országos akadály mentesítési program”, szóval minden.

Tételezzük fel, hogy nyernek! Utána mi jön? Jövő tavasszal sem lesz több pénz a kasszában, mint most, akkor pedig miből fognak osztogatni? Két lehetőség van.

Az egyik, hogy szereznek valahonnan pénzt. Megpróbálják elhitetni, hogy az EU majd küldi azt a pénzt, amit nem adtak oda az Orbán-kormánynak. Lehet, hogy küldenek valamit. De az EU célja nem Magyarország megsegítése, hanem az Orbán-kormány megbuktatása. Meg miből is adna az EU, amikor minden pénz az ukrainai háború folytatására megy?

A másik lehetőség, hogy elveszik a pénzt a Fidesz-közel milliárdosoktól. Ezt sem lehet kizárni, főleg, ha a liberális bírák, akik a Fidesz lépéseit rendre elgáncsolták, most oda állnak Magyar mellé. Persze, vagyontokat elvenni nem egyszerű dolog, és egy ilyen húzás akár az a szikra lehet, amely fellobbantja egy polgárháború tüzét.

Marad persze egy harmadik út, azaz, hogy szeretett népünk hoppon marad, mert a tiszások semmit sem fognak adni. És nem csak adni nem fognak, de még el is vesznek. Az EU behajtja rajtuk a rezsitámogatás eltörlését, meg az összes állami beavatkozás leállítását, és persze a háborúba is belesodornak. Úgyhogy, fizess, drága népem! Én erre a változatra tippelek.

A kongresszuson nem derült ki, hogy ki lesz a 106 tiszás katona, akik indulnak az egyéni választókerületekben. Persze, érthető! Elég rizikós bevállalni a jelöltséget. A tiszások nem népünk egyszerű gyermekei, nem a haza elszánt harcosai, hanem olyan értelmiségiek, – köztük, mint látjuk a vagyonnyilatkozatokból, kifejezetten jómódú emberek –, akiknek van veszténivalójuk. Egy kis EU-s pénzzel bizonyára lehet elfogadhatóbbá tenni a kockázatot, de garancia semmire sincs.

Sokan azt várták, hogy a Tisza előjön az országmegváltó programmal. Nos, ami nincs, azzal nem lehet előjönni. De ez senkit se nyugtasson meg! A Magyar Pétert éltető tömeg nem olvas programokat, sőt lehet, hogy semmit sem olvas. „Orbán takarodj!” Ez a program, ez a zászló, és ez pont elég nekik.

Magyar Péter tudja, hogy a társadalom periferiája, a lumpen réteg nem elég a győzelemhez. Maga alá kell gyűrnie az ellenzéki tábor és elhódítani valamennyit a Fidesz-táborból. Karácsony és Dobrev egyelőre saját partit játszik, de bárme-

lyik percben jöhet az ukáz Brüsszelből, hogy aki nem lép egyszerre, nem kap rétest estére.

A Fidesz-tábor még bonyolultabb ügy. Sok konzervatív ember van, aki bírálja, sőt támadja a miniszterelnököt, de nem szereti a homokosokat és az ukránokat sem. Nem felfordulást akar, hanem rendet, nem rendszerváltást, hanem normalitást.

Magyar akkor tapsolna örömeiben, ha valaki látványosan dezertálna a Fideszből. A polgármesterek egyike-másika kibeszél a Fideszből, de ez nem érinti a Fidesz egységét. A Fidesz összezárt. A fő szereplőik magabiztosabbak, mint pár hónapja. Egyre inkább úgy érzik, hogy a tiszás hadsereg legyőzhető.

A Tiszának nincs stratégiája, a Fidesznek van. A nemzeti gazdaság megerősítése, a piac korlátozása, az államkapitalizmus, a keleti nyitás – ezek jó stratégiák. A jót pedig el lehet mondani az embereknek, megértik.

A gondok azért vannak, mert a Fidesz beleütközött a tőkés rendszer nyilvánvaló akadályába. A válság, a háború miatt fogytán a pénz. A kormány még ad készpénzt egyes rétegeknek, de egyre inkább főleg kedvező hiteleket, illetve elenged adókat. Nem adok pénzt, de nem veszem le tőled azt, ami járna az államnak.

Nem lehet jobban megsarcolni a nagytőkét, mert az már nem kapitalizmus, hanem szocializmus.

Aligha lehet korlátok közé szorítani a milliárdosok „luxizását”, ahogyan Lázár János nevezi a szupergazdagok kihívó életformáját. A milliárdosokat lehet fenyegetni a kormánytámogatás megvonásával, de mit csinál a kormány, ha a milliárdosok elpártolnak tőle?

Nem lehet jobban beavatkozni a piaci folyamatokba se. A kormány eljutott a kapitalizmus határáig. Ha továbblép, ott már szocializmus van, de azt nyilvánvalóan nem akarja.

Az infláció elleni háború éppen ezért nem ígér sok jót. Az árstopra, meg hasonló kormányzati beavatkozásra a tőke agresszíven reagál. Amit elveszít az árstopos árukon, busásan behozza más árukon és szolgáltatásokon.

A Munkáspárt négy évtizede a dolgozó emberek mellett áll. A jövőt a szocializmusban látjuk. De ez nem csak és főleg nem a Munkáspárttól függ. Kiállunk a dolgozók mellett, magyarázzuk, hogy a tőke ellen küzdeni kell.

De amíg a munkásság, a dolgozók nem ismerik fel ennek szükségességét, amíg a szakszervezeti mozgalom is gyenge, amíg a nép nem akarja saját kezébe venni sorsa irányítását, addig nekünk mindig választani kell, hogy a dolgozóknak mi a jobb: a kapitalizmus mai „lightosabb”, az állam által korlátok között tartott formája vagy az agresszív, az EU által támogatott kapitalizmus, a piac korlátlan uralma, amit ma a tiszások és a liberális ellenzék képvisel.

Bolond lyukból bolond szél fú

Kicsi, ferde szemű sárgák, feküdjetek le nekünk, és akkor szeretni fogunk titeket! Nagyjából ezt üzenté az EB elnöke, Ursula von der Leyen Kínának az EU-Kína-csúcstalálkozó előestéjén. Vagyis ne termeljetek sok jó és olcsó terméket, mert az EU csak drága és egyre rosszabb dolgokra képes! Ne támogassátok Oroszországot, mert mi akarjuk őket legyőzni! Nem ártana tudnia, hogy Kínának nincs veszténivalója, az EU-nak annál inkább. Már ezért a buta beszédért le kellene váltani.

Folyik Európa csendes militarizálása és amerikai megszállása

„Az amerikai elnök egyedülálló művetet indított Európa militarizálására. Gyakorlatilag egész Európát az amerikai katonai-ipari komplexum szolgálatába állította... Nem lenné meglepve, ha a következő lépés az lenne, hogy mindenki váltsa át az amerikai fegyverszabványokra, és mindent rendeljen alá az amerikai katonai-ipari komplexumnak. Folyik Európa csendes militarizálása és amerikai megszállása” – nyilatkozta Pavel Muravejko tábornok, a belarusz hadsereg vezérkari főnöke.

Trump, a „béke embere” fegyvert küld Ukrajnába

Fotó: defense.gov

A Politico című lap forrásokra hivatkozva arról számolt be, hogy Trump fontolgatja egy új, több száz millió dollár értékű amerikai fegyver- és katonai technikai csomag átadását Ukrajnának. Hasonló információkat tett közzé a Reuters hírügynökség is. A hírügynökség szerint az új fegyverszállítások értéke elérheti a 300 millió dollárt.

KÜLFÖLD

Fotó: European Council

Orosz-amerikai tárgyalások: valami van, de még nem az igazi!

Fotó: MID.ru

Július 10-én Szergej Lavrov orosz külügyminiszter találkozott Mike Rubio amerikai külügyminiszterrel Kuala Lumpurban. Az orosz közlés szerint a Putyin-Trump-megbeszélések szellemében érdemi és őszinte eszmecserére került sor az Ukrajna körüli helyzet, az Irán és Szíria körüli helyzet, valamint számos más nemzetközi kérdés rendezéséről. Megerősítették kölcsönös elkötelezettségüket a konfliktushelyzetek békés megoldására, az orosz-amerikai gazdasági és humanitárius együttműködés helyreállítására, valamint a két ország társadalmi közötti akadálytalan kapcsolatokra, amelyeket különösen a közvetlen járatok újraindításával lehetne megkönnyíteni. Hangsúlyozták a kétoldalú diplomáciai missziók működésének normalizálására irányuló további munka fontosságát.

Kína-USA: Kínát nem lehet zsarolni

Fotó: fmprc.gov.cn

Wang Yi kínai külügyminiszter július 11-én találkozott Marco Rubio amerikai külügyminiszterrel Kuala Lumpurban. Kínai közlés szerint Wang Yi kifejtette Kína elvi álláspontját a kínai-amerikai kapcsolatok fejlesztéséről, hangsúlyozva, hogy mindkét félnek a két elnök fontos közös megértését konkrét politikákba és cselekedetekbe kell átültetnie. Kína reméli, hogy az Egyesült Államok objektív, racionális és pragmatikus hozzáállással tekint Kínára, Kínával kapcsolatos politikáját a békés együttélésre és a kölcsönösen előnyös együttműködésre alapozza. Mindkét fél egyetértett abban, hogy a találkozó pozitív, pragmatikus és konstruktív. Megállapodtak abban, hogy fokozzák a kommunikációt és a párbeszédet a különböző területeken és minden szinten, beleértve a diplomáciai csatornát is, kihasználják a külföldi szolgálatok szerepét a kétoldalú kapcsolatok előmozdításában, és feltárják az együttműködési területek kibővítésének lehetőségeit, miközben kezelik a különbségeket.

Vasutasok Szakszervezete: A vasút legkritikusabb időszakát éljük

Elegük van a vasutasoknak. Főleg abból, hogy miközben lelkiismeretesen végzik a munkájukat, a MÁV-ot illető minden kritika és utasharag rájuk zúdul. A vasutasok elvárják a munkakörülmények javítását, az infrastruktúra fejlesztését, nagyobb megbecsülést és hatékony válságkezelést – írja kiáltványnak is beillő összeállításában a Vasutasok Szakszervezete.

Fotó: vsz.hu

BELFÖLD

Szaúd-Arábia fogja védeni Budapestet?

Fotó: honvedelem.hu

Most már nagy baj nem érheti kis hazánkat! Szalay-Bobrovniczky Kristóf honvédelmi miniszter megegyezett „Szaúd-Arábia védelmi miniszterével a védelmi, katonaszakmai, hadfelszerelési kapcsolataink elmélyítéséről.” Valakik biztosan jól járnak ezekkel az üzletekkel, de ki fogja megvédeni Budapestet? 20. századi történelmünk során Budapestet románok, németek és oroszok foglalták el. Most kire fogunk lőni?

Milyen érdekeket szolgál az „igaz magyar katona”?

Fotó: mti.hu

Igaz magyar katona Magyarországot szolgálja, és soha semmilyen formában nem szolgál idegen érdeket – mondta a honvédelmi miniszter a Magyar Honvédség Altszti Akadémiáján végzett 355 katona eskütételén, Budapesten, a Hősök terén. Ez jó hír! De hova tegyük az Afganisztánban töltött 20 évet? Milyen magyar érdeket védünk Koszovóban, Boszniában, Csádról nem is beszélve?

Fontos hír a nyugdíjasoknak az élelmiszer-utalványról!

Fotó: hitelforum.hu

A nyugdíjasok 30 ezer forint értékben, különböző címletekben élelmiszer-utalványt kapnak. Az érintettek postán átvehetik majd az élelmiszer-utalványt, ha a kézbesítés sikertelen – tájékoztatta a Kormányzati Tájékoztatási Központ (KTK) közleményben az MTI-t.

Tisztelet a MÁV-csoport minden dolgozójának

Fotó: iho.hu

Idén 75. alkalommal tartották meg a Vasutasnapot, amely fontos szimbóluma a társaság iránti elkötelezettségnek és hűségnek, egyben immár a MAV-csoport legnagyobb közös ünnepe. A közlekedési szektorban végzett hallgatók felsőfokú tanulmányának lezárását jelképező Tisztavatáson 183 vasúti és autóbuszos tiszt tett szolgálati fogadalmat. Gratulálunk!

Fontos előrelépés a nyáregyházi Diófasor út ügyében

Mint korábban hírt adtunk, a Pest vármegyei Nyáregyháza 1490 állampolgára petícióban kérte az illetékeseket, hogy a Nyáregyházán lévő Diófasor út teljes, megközelítőleg 1700 méteres szakaszát újítsák fel. A petíciót a Munkáspárt kezdeményezte, és az aláírásgyűjtést a térségben élő munkáspárti tagok végezték a Munkáspárt Pest Vármegyei elnöke, Urbin György vezetésével.

A múlt héten sor került a petíciók átadására az Építési és Közlekedési Minisztériumban. A petíciót a munkáspárti küldöttségtől Nagy Bálint közlekedésért felelős államtitkár és Szilvai József, a Magyar Közút Nonprofit Zrt. vezérigazgatója vette át. Ígéretet tettek

arra, hogy a minisztérium mihamarabb döntést hoz a felújításról.

Boldog születésnapot a Kínai Népi Felszabadító Hadseregnek!

A Kínai Népi Felszabadító Hadsereg megalakulásának 98. évfordulója alkalmából Gong Tao, a Kínai Népköztársaság magyarországi nagykövete fogadást adott. A rendezvényen megjelent Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke is.

214 éve független Venezuela

Venezuela függetlensége kivívásának 214. évfordulója tiszteletére José Ramón Rivero, a Venezuelai Bolívari Köztársaság magyarországi nagykövete fogadást adott az ország budapesti Nagykövetségén. Beszédében méltatta Venezuela népét, amely büszke a méltóságára és nem hajlandó megadni magát senkinek. Venezuela népe szenved az amerikai imperializmus szankciós elnyomásától, de Venezuela népe szembenéz a szankciókkal. Küzdelmük erősíti a nemzeti öntudatot. Kifejtette, hogy Nicolás Maduro elnök azon dolgozik, hogy jöjjön létre egy közép-ázsiai béke csúcstalálkozó, „semlegesítsük a háborús dobszó hangjait”, hivatkozva az ENSZ Alapokmányára a békés együttélés elvei szerint. A rendezvényen a Munkáspártot Benyovszky Gábor, az Országos Elnökség tagja képviselte.

Aktívan részt veszünk a nemzetközi életben

Az Országos Elnökség döntött a második fél év fontosabb nemzetközi rendezvényeiről. Július 26-án részt veszünk a Kuba nemzeti ünnepe alkalmából adandó fogadáson.

Várhatóan szeptember 6-án megemlékezést tartunk a japán agresszió elleni Kínai Népi Ellenállási háború és az antifasiszta világháború győzelmének 80. évfordulója alkalmából. Szeretnénk hozzájárulni ehhez a fontos eseményhez, szolidaritásunkat és barátságunkat demonstrálva.

Szeptember elején fiatalokból álló csapatunk részt vesz a portugál Avante fesztiválján. Szeptemberben látogat el hozzánk a Kínai Társadalomtudományi Akadémia delegációja. Novemberben sor kerül a Munkáspárt küldöttségének vietnámi látogatására. Ugyancsak novemberben kerül sor több párt találkozójára Svájcban. Ezzel folytatjuk a Róma-Budapest megbeszéléseket.

A teljes történelmi igazságosság helyreállítása Joszif Visszarionovics Sztálinnal kapcsolatban

Az Oroszországi Föderáció Kommunista Pártjának (KPRF) XIX. kongresszusa 2025. július 5-én ülésezett. A kongresszus határozatot fogadott el, amelyben elítéli Nyikita Szergejevics Hruscsov 1956. februári értékelését a szovjet párt és állam egykori vezetőjéről, Joszif Visszarionovics Sztálinról. Ugyancsak hibásnak minősítette az SZKP XXII. kongresszusának ehhez kapcsolódó határozatát.

A KPRF már huzamosabb ideje foglalkozik Sztálin újraértékelésével. Számos elméleti és politikai munka jelent meg. Megjelentették a szovjet vezető utolsó, korábban kiadatlan írásait. A KPRF jelkép-rendszerében Marx, Engels és Lenin mellett határozottan jelen van Sztálin is.

Kongresszusi határozat az SZKP korábbi döntéseinek elítéléséről azonban most született először. Sztálin megítélésében ma sincs egység a kommunista mozgalomban. A KPRF mostani határozata politikai lökést adhat nem csak Sztálin, hanem a XX. századi szocializmus számos kérdésének újragondolásához.

Tekintettel a dokumentum fontosságára, teljes terjedelemben közöljük a határozatot. Az anyagot rövid emlékeztető egészíti ki az SZKP XX. kongresszusáról.

Az Oroszországi Föderáció XIX. kongresszusának határozata

Oroszország történelmi múltja és szovjet öröksége egyre nagyobb érdeklődést vált ki a társadalomban. Oroszország fokozatosan megszabadul a Gorbacsov-Jelcin időszak fullasztó, mérgező hatásaitól.

Egyre nyilvánvalóbbá válik a megváltoztathatatlan tény: A 20. század legfőbb eseményei – a Nagy Októberi Szocialista Forradalom, a Szovjetunió létrehozása, a német fasiszmus és a japán militarizmus feletti győzelem, az atom megszelídítése és a világűr meghódítása – mind-mind a V. I. Lenin és J. V. Sztálin nevével fémjelzett korban mentek végbe. A külső és belső ellenségekkel szembeni könyörtelen küzdelemben kellett megtalálni az ország fejlődésének helyes útjait.

J.V. Sztálin különleges helyet foglal el az emberek emlékezetében. Azon nagy ősök között van, akik megteremtették a haza dicsőségét és hatalmát, megmentették népünket a rabszolgaságtól és a haláltól. Sztálin Alekszandr Nyevszkij és Dmitrij Donszkoj, Kuzma Minyin és Dmitrij Pozsarszkij, III. Iván és Nagy Péter, Alekszandr Szuvorov és Mihail Kutuzov mellett áll. Neve örökre ott van a

történelemben a szovjet állam alapítójának, Vlagyimir Iljics Leninnek a neve mellett. Hazafiak milliói indultak élet-halál harcra a fasiszta szörnyeteg ellen a győzelmi kiáltással: „Előre, a hazáért! Sztálinért!”

Ma, amikor a NATO hadigépezete fokozza agresszióját Oroszország ellen, Lenin és Sztálin velünk van a hazánk szabadságáért és függetlenségéért küzdő harcosok soraiban. Az elvhűséget, a gondolkodás és a cselekvés képességét tanuljuk tőlük. Tetteikben és munkájukban válaszokat keresünk a kor sorsdöntő kihívásaira. Eltökéltséget és bölcsességet merítünk életükből, tanítóinktól, Győzelmi Programunk társszerzőinek tekintjük őket.

A szovjet emberek sohasem tagadták meg Sztálint. A párt tagjai és a párton kívüliek az igényes és tiszteletes vezető képét szívükben őrizték. „Kapnátok Sztálintól, ha élne!” – mondták a dolgozó emberek a romlott bürokrátáknak, gazembereknek és parazitáknak, a szocialista tulajdon rablóinak. A hatalomért folytatott személyes küzdelemben sokan letévedtek a nagy tanító útjáról.

Röviddel azután, hogy a szovjet nép elbúcsúzott Sztálintól, G. M. Malenkov, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke az SZKP Központi Bizottsága Elnökségének ülésén javasolta, hogy „véget kell vetni a személyi kultusz politikájának.” A javaslatot támogatta L. P. Berija, aki arra szólított fel, hogy a párt ítélje el az elhunyt vezetőt. 1953 júliusában azonban a párt Központi Bizottságának plenáris ülésén ezeket az ötleteket A. A. Andrejev, I. F. Tevoszjan és más elvtársak visszautasították. V. M. Molotov kitartóan amellet érvelt, hogy nem szabad engedni a Sztálin elleni támadásokat.

Ny. Sz. Hruscsov 1956. február 25-én, az SZKP XX. Kongresszusának befejezése után zárt ülésen jelentést

terjesztett elő „A személyi kultusz és annak következményei” címmel. A jelentés szövegét nem nyújtották be jóváhagyásra a Központi Bizottságnak, az egész rendkívül tendenciózus volt. Hruscsov ezzel megsértette a pártélet normáit, amelyekért Lenin erőteljesen harcolt az orosz szociáldemokrácia alakuló éveiben.

A kommunisták minden nemzedékének emlékezniük kell a bolsevizmus alapítójának tanítására: „nagyobb bizalommal kell lenni a pártmunkások teljes tömegének önálló értékelése iránt; ők és csak ők képesek mérsékelni a szakadásra hajlamos csoportok túlzott buzgalmát; ők képesek jó akarattal ösztönözni őket a pártfegyelem betartására; lassú, észrevehetetlen, de kitartó befolyásukkal, képesek lehűteni az anarchista individualizmus lelkesedését; pusztán közömbösségük tényével is képesek dokumentálni, bizonyítani és megmutatni a megosztásra hajlamos elemek által eltúlzott nézeteltérések jelentéktelenségét”.

Hruscsov cselekedeteivel felülbírálta Lenin tanítását, ezzel teljes mértékben demonstrálta az anarchikus individualizmust, a forrófejűséget és a megosztásra való hajlamot. Az olcsó népszerűsége számítva válogatás nélkül elítélte a harmincas évek sztálini vezetésének eredményeit. Az SZKP első embereként még olyan állítást is megengedett magának, miszerint Sztálin háborút tervez az egész világ ellen, és köze volt a legközelebbi barátja és harcostársa, Sz. M. Kirov meggyilkolásához.

A „személyi kultusz” leplezése körüli hangulatkeltés súlyos csapást jelentett az igazi kommunisták számára. Nagylelkű ajándék lett a szovjet kormány ellenségeinek, és ingadozáshoz vezetett a Szovjetunió barátai és szövetségesei között a világban.

Ugyanakkor Hruscsov csapata szembesült azzal, hogy nincs elég objektív anyaguk, amelyek hiteltelenné tehetnék Sztálin nevét és életművét. Ma már bizonyíthatóan állíthatjuk, hogy az állami levéltárból szándékosan kiemelték eredeti dokumentumokat és azok

helyére hamisítványokat tettek. Sőt, V. I. Iljukhin, elvtársunk, a rendíthetetlen kommunista és hazafi, meggyőzően bizonyította, hogy a levéltári dokumentumok „megtisztításának” gyakorlatát Gorbacsov és Jelcin alatt is folytatták.

A „desztalinizáció” második hulláma, amely a SZKP XXII. Kongresszusának döntéseihez kapcsolódott, súlyos károkat okozott a szocializmus ügyének. A féktelen Sztálin-ellenes kampány óriási csapást mért a párt tekintélyére, és erkölcsi és politikai zavart okozott a szovjet társadalomban.

A szocialista közösségben mély szakadáshoz vezetett. Előrevetítette a Szovjetunió és a Kínai Népköztársaság, valamint az Albán Népköztársaság közötti kapcsolatok megszakítását. Ez a nemzetközi kommunista mozgalom fájdalmas válságának kezdetét jelentette. A szovjetellenesek, a nyugati hírszerző szolgálatok és a hírhedt „disszidensek” egy újabb „ütőkártyához” jutottak az országunk és a szocializmus elleni információhaborúban.

A marxizmus-leninizmus azt tanítja, hogy a kommunistáknak csak egy igaz útjuk van – a történelmi igazság útja. Ezt az utat kell ismerni, védeni és helyreállítani. Sztálin élete és küzdelme, mint bármely történelmi személyiségé, tele volt hibákkal és ellentmondásokkal. De sok esetben éppen ő kezdeményezte a hibák és téves számítások kijavítását, ami megalapozta a szocialista jogállamiság további megerősítését.

A párt és az ország életében okozott ismert károkat messze felülmúlták Sztálin érdemei a lenini irányzat védelmében, a kommunisták egységének biztosításában, a Szovjetunió ipari erejének építésében és a fasiszta Európával szembeni szembenállás megszervezésében. Hozzájárulása a német nácizmus és a japán militarizmus elleni nagy győzelemhez óriási. A kudarcok egyetlen, bár kiemelkedő személynek való tulajdonítása összeegyeztethetetlen a párt vagy a történelem megértésével.

A szovjet párt és a szovjet állam vezetése felismerte Hruscsov cselekedeteinek hibás voltát. Ennek eredményeként eltávolították a posztjáról. Mindig is volt olyan politika, amely elutasította Sztálin átfogó elítélését. Méltó iránymutatás jelent az, ahogyan a Kínai Kommunista Párt kellő bölcsességgel értékelte Mao Ce-tung érdemeit és hibáit.

Azokban az években, amikor Leonyid Brezsnyev állt a szovjet párt és állam élén, a „személyi kultusz” témája már nem uralta Sztálin történelmi szerepének értékelését. Számos fontos lépést készítettek K. U. Csernyenko kezdeményezésére a nagy győzelem 40. évfordulójának előestéjén. A történelmi igazságosság teljességének helyreállítása azonban nem történt meg. Mihail Gorbacsov főtítkárrá választása az SZKP Központi Bizottságának 1985. márciusi plenáris ülésén mély válságot indított el a pártban és elvezetett a Szovjetunió bűnös megsemmisítéséhez.

Az Oroszországi Föderáció Kommunista Pártja Sztálin hrucsovi „leleplezését” több alkalommal elítélte, mint politikailag káros és erkölcsileg elfogadhatatlan tettet. Az igazi kommunisták és támogatóik egyetértének D. F. Usztyinov értékelésével, aki a legendás sztálini népbiztos, a Szovjetunió marsallja volt: „egyetlen ellenség sem okozott nekünk annyi kárt, mint Hruscsov okozott a pártunk és államunk múltja, és Sztálinnal szembeni politikájával.”

Az Oroszországi Föderáció Kommunista Pártja, amely az Oroszországi Szociáldemokrata Munkáspárt, az Oroszországi Szociáldemokrata Munkáspárt (bolsevik), az Oroszországi Kommunista Párt (bolsevik), az Össz-szövetségi Kommunista Párt (bolsevik), a Szovjetunió Kommunista Pártja, az Oroszországi Föderatív Szocialista Köztársaság Kommunista Pártja ideológiai örököse, következetes a nagy szovjet korszak történetének hamisításai elleni küzdelemben. Eljött az idő, hogy hangsúlyozzuk a teljes történelmi igazságosság visszaállításának szükségességét J. V. Sztálin megítélésében.

A KPRF XIX. kongresszusa szükségesnek tekinti kijelenteni az alábbiakat:

A kongresszus kijelenti, hogy Ny. Sz. Hruscsov jelentése „A személyi kultuszról és annak következményeiről” a SZKP XX. Kongresszusának zárt ülésén, 1956. február 25-én téves és politikailag elfogult volt. A jelentés szövege meghamisított tényeket és hamis vádakot tartalmaz J. V. Sztálinról, eltorzítja az igazságot állami- és párttevékenységéről.

Az SZKP XXII. Kongresszusának határozata Sztálinnak a párt és az ország történelmében betöltött szerepéről és helyéről, bomlasztó hatású volt és nagy kárt okozott a Szovjetunió szocialista építésében és a nemzetközi kommunista mozgalomban.

A kongresszus felkéri a V. V. Putyint, az Oroszországi Föderáció elnökét, hogy adja vissza Volgográd városának és Volgográd megyének hősi nevét. Nevük legyen Sztálingrád és a Sztálingrádi Megye! Az átnevezésre vonatkozó korábbi döntéseket indokolatlanul hozták. Nem felelnek meg a történelmi emlékezet megőrzésének és Oroszország

stratégiai céljainak, a neonácizmus legyőzésének, a szuverenitás és a nemzetbiztonság védelmének.

Az Oroszországi Föderáció Kommunista Pártjának bizottságai minden szinten, valamint a párt információs szolgálatai aktívan használják fel az állásfoglalás értékelését az ideológiai harc aktuális kérdéseivel kapcsolatban. A témában készüljön új tananyag és kerüljön bevezetésre a pártpolitikai oktatás rendszerében.

Folytatni kell a munkát J. V. Sztálin emlékének megőrzésére, elméleti és gyakorlati örökségének kutatására, valamint felhasználására az Oroszországi Föderáció Kommunista Pártjának és a baloldali hazafias erők mai tevékenységében.

Az SZKP XX. kongresszusáról

A Szovjetunióban 1953 márciusában meghal Joszif Visszarionovics Sztálin. A szovjet vezetésben kíméletlen harc folyik. A hatalom egyre inkább az 59 éves Nyikita Szergejevics Hruscsov kezébe kerül. Mindent meg akar változtatni. Sztálin helyébe akar lépni ott, és a világban.

1956. február 14-25. között került sor a Szovjetunió Kommunista Pártja (SZKP) XX. Kongresszusára. A kongresszus fordulópontot jelentett a szovjet és a nemzetközi kommunista mozgalom történetében. Miben hozott újat a XX. kongresszus?

1. A kongresszusa úgy vélte, hogy a két világrendszer békés egymás mellett élése átfogó együttműködést jelent és háttérbe szoríthatók a kapitalizmus elleni harc elemei.
2. A kongresszusa kimondta, hogy a megváltozott nemzetközi viszonyok között a kommunista pártok parlamenti választások útján is hatalomra juthatnak, és győzelemre vihetik a szocializmust.
3. A kongresszusa arra az álláspontra helyezkedett, hogy a világháború megakadályozása érdekében szükséges és lehetséges a kommunista és szociáldemokrata pártok stratégiai együttműködése.
4. A kongresszus lökést adott ahhoz, hogy az SZKP vezetése 1956 után hibás és utólag nézve végzetes következtetést vonjon le, és kimondja: a szocializmus győzelme végleges és visszafordíthatatlan.
5. Sztálin értékelése magán a kongresszuson nem szerepelt. A kongresszus küldöttei a kongresszus hivatalos befejezése után hallgatták meg Hruscsov beszédét, amelyben bűnösnek nyilvánította Sztálint. Hruscsov beszéde a mai marxista értékelés szerint eltúlzott, manipulált, tudománytalan volt. A beszéd célja lényegében ugyanaz volt, mint később, 1985 után a gorbacsovi glasznoszty (nyilvánosság) politikáé: megrendíteni az emberek, a kommunisták Sztálin hitét, megtörni akaratukat, és elfogadtatni Hruscsov, illetve később Gorbacsov hibás politikáját.

bírálatához, sőt elutasításához. A közvéleményben ketté szakadt a történelem, a „rossz” ötvenes évekre és a „jó” hetvenes évekre.

Ennek is szerepe volt abban, hogy a rendszerváltás idején és főleg azt követően a szocializmus elleni erők gyors és hatékony szocializmusellenes kampányt tudtak kibontakoztatni.

A kommunista mozgalomban az elmúlt évtizedekben megkezdődött az SZKP XX. kongresszusának marxista újraértékelése.

A XX. kongresszus döntései hosszú időre meghatározták a kommunista mozgalom gondolkodását és politikai gyakorlatát. 1917 helyébe történelmi hivatkozásként 1956, a párt XX. kongresszusa lépett. A szovjet párton belüli viták megítélésében viszonyítási alap már nem 1917, hanem a XX. kongresszushoz való viszony lett. Ez határozta meg az egyes kommunista pártokhoz való viszonyt is.

Az SZKP a szovjet politikai gondolkodás tételeit dogmaként igyekezett elfogadtatni a nemzetközi mozgalommal, és ez jelentős mértékben sikerült is. Ez jelentősen visszavetette az alkotó gondolkodást. Megerősítette a szocialista országok vezetésében lévő kispolgári-opportunista erők helyzetét.

Az SZKP XX. kongresszusának szerepe volt abban is, hogy a szocialista országok korábbi egysége megbomlott. A 60-as évektől a Szovjetunió és Kína között ellenséges viszony alakult ki. Az imperialista erők folyamatosan kijátszhatták a kínai kártyát a Szovjetunió ellen, az orosz kártyát Kína ellen. Jugoszlávia, Albánia, a KNDK végleg kívül maradt a szocialista országok együttműködési rendszerén, Románia pedig különutas politikát folytatott.

Az SZKP XXII. kongresszusa 1961 októberében ülésezett. A kongresszus után látványosan kivitték Sztálin koporsóját a Lenin-Sztálin Mauzóleumból és a Kreml fala mellett külön sírban temették el.

A Kádár János vezette MSZMP elfogadta az SZKP XX. és XXII. kongresszusa határozatait. A hruscsovi álláspont a pártpropagandában úgy jelent meg, mint a „következetes marxista-leninista platform”. Sztálin műveit 1956 után nem adták ki. Nem jelentek meg sem a kínai, sem az albán párt dokumentumai.

Sztálin hruscsovi elítélése elvi támogatást jelentett az MSZMP számára az 1948-56 közötti magyar szocializmus, az „ötvenes évek”

A Munkáspárt is számos lépést tett a 20. századi magyar szocializmus korszerű értékelésére. Fontos elméleti dokumentumok születtek. A Munkáspárt 2012-es új programjának elfogadását átfogó pártvita előzte meg. Új megközelítések olvashatók ki többek között a Nagy Október 90. évfordulóján, majd a Kádár János születésének 100. évfordulóján, majd az első világháború és az 1919-es Tanácsköztársaság 100. évfordulóján elfogadott dokumentumokból. A Szabadság hasábjain évek óta folyik a két világháború közötti munkásmozgalom, az 1956-ot megelőző évek népszerű feldolgozása, nem is beszélve a rendszerváltás elemzéséről.

A Munkáspárt a Nagy Október 90. évfordulóján ki mondta: „A szocialista országok vezetésében kialakult egy reformista-opportunista szárny, amely fokozatosan feladta a szocializmus pozícióit. E politikai vonal már az SZKP 20. kongresszusa után érződött, amikor a sztálini korszak hibáival való leszámolás ürügyén a szocialista építés számos értékét vetették el. Sztálin jogos és helyes bírálatát arra használták, hogy életműve pozitív elemeit is elvessek, megfosszák a szocialista országok társadalmát a biztos történelmi tudattól. Sztálin mai viszonyoknak való értékelése, a torzítások helyrehozása a ma élők feladata.”

Járunk nyitott szemmel!

Egyre több jelzés, sőt cikkjavaslat érkezik olvasóinktól. Szívesen látjuk olvasóink írásait. Küldjenek minél több információt arról, amit a mindennapi életben tapasztalnak! Írják meg véleményüket a világ dolgairól! Mostani számunkban két munkáspárti aktivistánk, Sallay Márton és Molnár Milán Botond írását tesszük közzé.

BRICS-csúcstalálkozó

A 17. BRICS csúcstalálkozó július 6-án kezdődött Rio de Janeiróban, mivel a csoport soros elnöke jelenleg Brazília, ezért volt a házigazdája a samba hazája a 2 napos jelentős eseménynek. Szergej Lavrov orosz külügyminiszter leszögezte, hogy a BRICS nem USA-ellenes szervezet, hanem a többpólusú világrendért dolgozik. Ezzel Lavrov határozottan visszautasította Donald Trump amerikai elnök azon vádjait, miszerint a BRICS az Egyesült Államokkal szemben épülne. Korábban Trump azzal fenyegetőzött, hogy további 10 százalékos vámot vet ki azokkal az országokkal szemben, melyek szorosabbra fűzik a kapcsolatot a BRICS-szel. Lavrov szerint ezek a kijelentések az egypólusú világrend hanyatlásának jelei.

A fenyegetések ellenére továbbra is nagy érdeklődés mutatkozik a BRICS iránt. Ezt már csak a számok is igazolják, mivel az idei csúcstalálkozón 37 ország 4000 delegáltja vesz részt, köztük 10 hivatalos partnerállam is. A csúcstalálkozón Lavrov mellett felszólalt Luis Arce, Bolívia elnöke is, aki kijelentette, az USA-vezette nyugati államok szándékosan szítanak konfliktusokat szerte a világon, elsősorban a az anyagi haszonszerzés, másrészt a hatalmukat garantáló, de immár recsegő-ropogó egypólusú világrend fenntartása érdekében. Véleménye szerint ezzel szemben a BRICS-országok egy igazságosabb, többpólusú világrend létrehozására törekednek.

A nyugati politikusok visszatérő, olcsó trükkje, hogy szándékosan eltúlozzák az általuk konstruált biztonsági fenyegetéseket, hogy félelmet keltsenek a társadalomban és hogy igazolni tudják ezáltal a jelentős katonai kiadásokat. A bolíviai elnök találó észrevétele szerint a háborúk első számú kezdeményezője az USA. Ehhez érdemes tisztában lenni azzal a ténnyel is, hogy a világ első számú fegyverexportőre is egyben az USA, vagyis erős gazdasági érdekek fűzik ahhoz, hogy a világban folyamatosak legyenek a fegyveres konfliktusok.

A NATO katonai termelése eltörpül Oroszorszáé mellett

Ezt Mark Rutte NATO-főtitkár jelentette ki, a New York Timesnak adott interjújában múlt szombaton. Oroszország háromszor annyi löszert gyárt három hónap alatt, mint amennyit az egész NATO egy teljes év alatt. Rutte ebből ki-

folyólag azt javasolta a NATO-tagállamoknak, hogy katonai kiadásait növeljék a GDP-jük 5 százalékára. Az eddigi 2 százalékos célnak, amit sok tagország még most sem teljesít, több mint duplája. Részben politikai nyomásgyakorlásként is értelmezhető, nem feltétlenül reális elvárásként. Érdekesség, hogy Trump nem sokkal korábban ugyanezt a százalékot irányozta elő a szövetségeseinek. A holland NATO-főtitkár leginkább egy papagájhoz hasonlít, aki azt ismételteti, amit a gazdája tanít be neki, de ezt már Rutte elődjénél, Jens Stoltenbergnél is megszokhattuk már. (Aki jelenleg Norvégia pénzügyminiszteri posztját tölti be ez év februárjától, szóval nem panaszkodhat, elégedettek voltak vele).

Kicsit a részleteket megvizsgálva, azt lehet tudni, hogy az 5 százalékból a 3,5 százalékot katonai alapköltségvetésre (hadgyakorlatok, eszköz beszerzések stb...), további 1,5 százalékot pedig olyan területekre kell fordítani, mint a kibervédelem vagy a polgári infrastruktúra védelmi célú felkészítése.

Június végén Putyin bejelentette, hogy Oroszország 13,5 ezer milliárd rubelt (~151 milliárd USD) költ védelemre, ami az orosz GDP 6,3 százaléka. Elismerte, hogy ez inflációt gerjesztett, de hozzátette, hogy az Egyesült Államok a múltbeli konfliktusai során ennél lényegesen jelentősebb összeget költött el. Példának okáért Putyin említette a koreai háborút, melynek során az USA a GDP-jének a 14 százalékát, a vietnámi háború alatt pedig GDP-jének a 10 százalékát fordította katonai kiadásokra.

Csak egy rövid megjegyzés: meglehetősen irónikus, hogy ha az atlantista szövetség nem szervezi meg a Majdani puccsot 2014-ben az ország legitim vezetője, Viktor Janukovics ellen, ezt követően nem fegyverzi fel Ukrajnát és nem támogatja annak NATO-csatlakozási aspirációit, akkor Oroszország sem állt volna át hadigazdaságra, mint azt tette 2022 februárja óta szisztematikusan.

Ennek részeként Oroszország jelentősen növelte védelmi kiadásait. Csak érdekességképpen, a háború kezdete óta tizennégyszeresére növelte löszet, négyszeresére drón és három és félszeresére páncélozott jármű gyártását. A leglátványosabb különbség azonban a rakéták előállítása terén mutatkozik, mivel az Orosz Föderáció tízszeresével felülmúlja az összes NATO-ország együttes termelését.

A megnövelt katonai költségvetést a nyugati liberális média kizárólag általuk lehetségesnek tartott, NATO-

tagállamok ellen irányuló orosz támadással próbálják igazolni. Vlagyimir Putyin orosz elnök ostobaságnak minősítette az elképzelést, mivel szerinte Moszkvának nem áll érdekében az USA-vezette katonai blokk megtámadása. Szerinte eddig senki se tudott arra logikus magyarázatot adni, hogy miért támadná meg a NATO-t. Elmondása szerint ott nincs semmi, ami számukra értékes, nincs nyersanyag, az ipar haldok-

lik, a társadalmi problémák felemésztik őket. Mégis mi dolgunk lenne ott? – tette fel a kérdést. Ennek ellenére visszatérően azt hajtogatják, hogy Moszkva megtámadja a nyugatot. Ehhez képest német tűzérzségi eszközök lőnek orosz területeket és nem fordítva – zárta szavait az orosz elnök.

SALLAY MÁRTON

Nincs kifogás, a vasutat fejleszteni kell!

Lázár János közlekedési- és építési miniszter Jászberényen rendezett nyilvános fórumán azt állította, hogy a magyarok többsége fontosabbnak tartja a közút fejlesztését, mint a vasútét, és ezért ilyen a vasút állapota, amilyen. Ez nem olyan kérdés, ahol kizáróssal alapon kell döntenie: egy fenntartható közlekedési rendszerhez mindkettőt megfelelően karban kell tartani és fejleszteni kell.

Annak ellenére, hogy a közút fejlesztésére jóval nagyobb pénzeket fordítanak, mint a vasútra, a pénz költséges autópálya-bővítésekre megy, miközben sok

utat évek óta nem újítanak fel. Jól tudjuk a tényleges állapotokat, és nem véletlenül álltunk ki a nyáregyházai lakosok mellett is.

Hiába bővítjük az autópályákat, ha 10 év múlva nem is tudjuk majd kifizetni a felújításukat – ez így nem fenntartható. A vasútra többet kell fordítani, hogy az emberek nagyobb része az autópályák helyett azt használja, így csökkentve azok terhelését. Új intercity szerelvények, felújított sínek és állomások, jobb átszállási kapcsolatok kellenek. Nincs kifogás, a vasutat fejleszteni kell!

MOLNÁR MILÁN BOTOND

Berlin nem fél a nevektől

A közelmúltban Berlinben volt a Clara Zetkin Alapítvány konferenciája a fasizmusról. Berlin a tőkés Németország fővárosa, amelynek kormánya ráadásul igencsak oroszellenes. A régi nevek ennek ellenére nem zavarják Berlint. Van Alexanderplatz, amely I. Sándor orosz cárra emlékeztet, aki 1805-ben Berlinbe látogatott. Nem keresztelték át. Az egykor felkapott Moszkva Étterem is megvan, csak nem üzemel.

A szocialista időkből megmaradt a Karl Marx sugárút, az ötvenes évek német építészetének gyönyörű épületeivel. Nem rombolták le őket, sőt óvják őket. Az utcát sem keresztelték át, sőt Marx és Engels szobrai is helyükön vannak.

ALEXANDERPLATZ

MARX ÉS ENGELS SZOBRA

KARL MARX SUGÁRÚT

KARL MARX SUGÁRÚT - A NÉV SEM VÁLTOZOTT

ÜRESEN ÁLL A MOSZKVA ÉTTEREM

AZ EGYKORI PÁRTLAP, A NEUES DEUTSCHLAND ÉPÜLETE IS MEGVAN, IGAZ MÁR MÁSOK LAKJÁK